

Odvaha v Nepoškvrnenom Srdci Panny Márie

o. David Nix

2. septembra 2024 ✝ Cirkev

Počas cirkevnej krízy je na dobrej strane veľa ľudí, ktorí napodiv stále, pod zámienkou obozretnosti, volia mlčanie. Slušní kňazi často hovoria veci ako: „*Nebudem kázať proti heréze prichádzajúcej z Vatikánu, pretože nechcem byť preložený zo svojej farnosti,*“ alebo „*Tajne budem slúžiť tradičnú latinskú omšu, ale nemôžem hovoriť o tom verejne, pretože by to z dlhodobého hľadiska poškodilo moju farnosť,*“ alebo „*Budem suspendovaný, ak naozaj poviem, čo si o pápežovi myslím.*“

Laici zasa hovorievajú: „*Viem, žeby som mal napomínať kolegu, alebo aj šéfa za to, že nadarmo berie meno Nášho Pána, ale nemôžem prísť o prácu,*“ alebo „*Viem, že môj kňaz kázal proti pravej viere, ale nechcem ho napomenúť, pretože to poškodí postavenie mojej rodiny vo farnosti.*“ Áno, dokonca aj tradiční katolíci sa zapájajú do heretickej morálnej teológie proporcionalizmu tým, že hovoria: „*Ten, či onen biskup (Schneider, Burke, Viganò, Müller...) má pravdu vo všetkom, čo povedal, ale mal vynechať tie reči o pápežovi,*“ alebo možno: „*Možno mal pravdu vo všetkom, čo povedal, ale mal by vynechať kritiku II. vatikánskeho koncilu.*“

Toto všetko je strategické myslenie založené na ľudských bojoch, nie na Božích. Áno, existuje správny čas a miesto na napomenutie a inokedy je správny čas na ticho. Existuje čas na obozretnosť a opatrnosť. Ale ten deň už prešiel. Ľudský aspekt Cirkvi upadá do skazy, kým väčšina tradičných kňazov sa stará len o svoje vlastné kongregácie. Musíme začať premýšľať o tom, čo myslela Panna Mária vo Fatime tým, že jej Srdce na zemi zvíťazí a nastane éra pokoja. Má sa to stať až po tom, čo bude Rusko zasvätené jej Nepoškvrnenému Srdcu, aby sa tak zničili „bludy Ruska“.

Francisco Rizi, *Nepoškvrnené Srdce Panny Márie*, Museo del Prado, 17. stor., olej na plátne

zdroj: wikimedia commons

Čo však môžeme urobiť my sami, kým pápež zasväť Rusko presne tak, ako si to Panna Mária želala? Musíme uprednostňovať poslušnosť Bohu pred poslušnosťou voči človeku, najmä keď hovoríme o poslušaní podvodníkov. V niekoľkých odsekoch sa zamyslíme nad dvoma hrdinkami Starého zákona (oba typy alebo predobrazy Panny Márie) a odvahou, ktorú preukázali bez ohľadu na výsledok.

Dnes počas krízy Cirkvi sa príliš veľa ľudí na tej správnej strane mylne domnieva, že účel svätých prostriedkov v zmysle hriechov zanedbania. Príliš veľa tradičných katolíkov dnes má pre svoju zbabelosť príliš spísaný dlhý zoznam strategických dôvodov. Je zvláštne, že zvyčajne prichádzajú vo forme uprednostňovania sviatostí pred doktrínou (to je dilema, do ktorej nás Boh nikdy nestavia, ak dokážeme nájsť správne predpoklady vedúce k našim záverom). Hoci sa zdá byť veľmi zbožné zdržať sa odhaľovania a napomínania heréz, keď sa zdá, žeby to spôsobilo stratu prístupu k tradičnej omši, nie je to biblické. Ak tradične uvažujúci kardináli a biskupi nezačnú volať, že cisár je nahý, tak stratíme doktrínu, liturgiu a duše.

V 6. storočí pred Kristom vyslal babylonský kráľ Nabuchodonozor II. svojho generála, aby úplne rozdrvil Izrael. Judský panovník Azariáš (známy viac ako Oziáš) sa veľmi podobal dnešnému slušnému konzervatívne politikovi: bol na správnej strane boja. Aj ten dnešný zvykne povedať niečo poloodvážne, ale nedokáže nájsť štipku odvahy. Tvárou v tvár obliehaniu a hroziacemu zničeniu hebrejského ľudu, vkladá Oziáš svoju dôveru trochu aj v Boha, keď povedal všetkému ľudu:

„Dôverujte, bratia, a vydržme ešte päť dní, v ktorých Pán, náš Boh, obráti na nás svoje milosrdenstvo; on nás určite neopustí navždy.“ – Jdt 7,30

Oziáš v podstate hovorí, že budeme dôverovať Bohu ešte päť dní a potom si urobíme našu ľudskú stratégiu, ako sa vysporiadať s Babylončanmi. Nejak si myslí, že účel ospravedlní prostriedky v jeho hriechu zanedbania dobrého. Na to ale vstúpi Judita. Táto veľká hrdinka Starého zákona priamo kritizuje Oziáša (ktorý ju, mimochodom, rýchlo a ironicky podporuje v jej náprave) pre jeho zbabelý nápad, že Izrael bude dôverovať Bohu ešte päť dní a potom bude musieť konať podľa vlastného uváženia. Vie, že je to absurdný nápad, veď by sa mohli rovno postaviť stranu Stvoriteľa Neba a Zeme.

Jej kritika je povzbudením pre celý Izrael:

„Počúvajte ma, predstavitelia obyvateľov Betulie! Nie je správne, čo ste dnes hovorili pred ľuďom a že ste sa zaviazali prísahou pred Bohom a vyhlásili ste, že vydáte mesto našim nepriateľom, ak nám za tie dni Pán nepríde na pomoc. Kto ste vy, že ste dnes pokúšali Boha a staviate sa na Božie miesto pred všetkými ľuďmi?! Chcete skúšať všemohúceho Pána, hoci nikdy ničomu nerozumiете. Ak nie ste schopní preniknúť do hĺbky ľudského srdca, ani pochopiť jeho myšlienky, ako by ste mohli preskúmať Boha, ktorý toto všetko urobil, poznať jeho úmysly a pochopiť jeho plány?! Nie, bratia, neprovokujte Pána, nášho Boha, do hnevu. Ak nám aj nebude chcieť za týchto päť dní pomôcť, on má moc zachrániť nás kedykoľvek chce, ako aj zničiť nás pred očami našich nepriateľov. Vy sa však neodvažujte predpisovať Pánovi nášmu Bohu, čo má robiť. Veď Boh nie je ako človek, ktorému sa možno vyhrážať, alebo ako syn človeka, na ktorého možno robiť nátlak. Preto trpezlivo čakajte jeho záchranu a vzývajte ho, aby nám pomohol; on vyslyší náš hlas, ak je to jeho blahovôľa.“ – Jdt 8,11–17

Judita ukazuje, že Boh nebude podporovať myšlienku kráľovej zbožnej stratégie, ak zahŕňa hriechy opomenutia svojej povinnosti. Aj my ako ľudia, ktorí čelíme modernistom (ktorí sa zdajú byť pri moci), sme povolani byť úplne verní a úplne odvážni – bez ohľadu na následky. Aj keď naša odvaha neprináša ovocie, stále sme povolani byť verní Bohu. Ale Boh bude verný, a to je dôvod, prečo potom Judita hovorí, že bude viesť Izrael nielen čo sa týka dôvery v Boha, ale aj v aktívnych aspektoch života. Vysvetľuje:

„Počúvajte ma! Urobím niečo, čo si budú hovoriť synovia nášho ľudu z pokolenia na pokolenie. Vy budete túto noc stáť pri bráne mesta a ja vyjdem so svojou slúžkou. A v dňoch, po ktorých ste slúbili vydať mesto našim nepriateľom, Pán navštívi mojou rukou Izrael.“ – Jdt 8,32–33

Zvyšok príbehu poznáte: Judita sa prešmykne do Holofernovho stanu a odreže mu hlavu skôr, ako sa jej stihne akýmkoľvek nevhodným spôsobom dotknúť. Rozdrvením hlavy nepriateľa sa stane prototypom Blahoslavenej Panny Márie, ktorá sa mala narodiť Izraelu o 600 rokov neskôr. A Mária vlastne pošliapala hlavu Satana už pri svojom nepoškvrnenom počatí, ešte pred vtelením Večného Slova.

Možnože niektorým tradičným biskupom a kardinálom Boh zveril poslanie žiť so sklonenými hlavami, aby udržali sviatosti v chode, ale ja mám podozrenie, že oveľa viac je povolaných, aby prehovorili odvážne a nahlas. Mali by si spomenúť na slová inej ženskej hrdinky zo Starého zákona. Esterin strýko Mardochej jej povedal o záchrane Izraela namiesto seba:

„Nenazdávaj sa, že ty si zo všetkých Židov zachrániš život, pretože si v kráľovom dome. Keby si teraz mlčala, Židia dôjdu iným spôsobom k záchrane, ale ty a rod tvojho otca zahynie. A ktovie, či si neprišla práve preto ku kráľovskej hodnosti, aby si bola naporúdzi na takýto čas?“
– Est 4,13–14

Dnes tradiční kňazi v kongregáciách, kánonicky regulárnych, aj kánonicky neregulárnych, napodiv veria, že ak budú mlčať, modernisti vo Vatikáne ich nechajú na pokoji. Nie je to pravda. *Nenazdávajte sa, že si zo všetkých Židov zachránite život, pretože ste v kráľovom dome. Keby ste teraz mlčali, Židia dôjdu iným spôsobom k záchrane, ale vy a rod vašich otcov zahynie.*

Všimnite si, že Mardochejovo posolstvo nie je celé negatívne, pretože potom dáva povzbudenie, ktoré dnes znie všetkým tradičným kňazom, ktorí vedia, čo je správne, ale zdá sa, že sa boja svojich vlastných cirkevných tieňov: *„A ktovie, či si neprišli práve preto ku kráľovskej hodnosti, aby ste boli naporúdzi na takýto čas?“*

Áno, každý svätý nás učí, že nemáme strategicky plánovať, ale len dôverovať Bohu a potom konať s veľkou odvahou bez toho, aby sme príliš premýšľali o dôsledkoch. Ako povedal svätý Ignác z Loyoly, sme povolani „dávať bez počítania nákladov“ (dare nec computare). A to platí pre malých ľudí, ktorí stoja proti modernistickým heretikom, bez ohľadu na to, akú moc zlí ľudia budú mať. Boh bude konať, keď budeme odvážni. Ale bez našej odvahy asi nie.

URL adresa článku: <https://christianitas.sk/odvaha-v-neposkvrnenom-srdci-panny-marie/>